هوالأبهی

جناب آقا میرزا احمد شیرازی جناب آقا سیّد محمّد باقر جناب آقا حسینعلی جناب آقا احمد علیهم بهآء اللّه الأبهی

هوالأبهی

الهی الهی انّی بکلّ ذلّ و انکسار اترامی علی تراب المسکنة و الافتقار و اناجیک بلسان القلب و تبتّل السّریرة و تضرّع السّرّ و الاجهار ان تعطّف علی هؤلآء الأحرار الأبرار تعطّفاً یجعلهم آیات تقدیسک فی جمیع الشّؤون و الأحوال یا ذو الجلال و الاکرام و انّک انت المقتدر المتعال

ای بندگان آستان مقدّس جنود ملأ اعلی در اوج علی صفّ بسته و مهیّا و منتظر و مترصّد مرد میدان و فارس عرفان که بمحض جولان نصرت نمایند و تأیید کنند و قوّت الظّهر گردند پس خوشا بحال فارسی که اسب جولان دهد و طوبی از برای دلیری که بقوّهٔ عرفان در میدان برهان بتازد و صفّ جهل بدرد و سپاه ضلال شکست دهد و علم هدی بلند کند و کوس غلبه بنوازد تاللّه الحقّ انّه لفی فوز عظیم و ظفر مبین و انّ هذا هو الفضل البدیع و البهآء علیکم یا احبّآء اللّه القدیم ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۲ نوامبر ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر